

det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) kunde jeg, hvad Tanken angaaer, meget godt tiltræde, idet det ogsaa er min Opfattelse, at det vilde være umuligt at betragte som Thyveri Borttagelsen af ganske ubetydelige Ting, som f. Ex. en grøn Green, eller en Dvift, som man slæver af for at sætte i Hatten eller for at bruge den som Stok, men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at Paragraphen om undtagne Thyverier vil bestytte mod en saadan Opfattelse, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Forslagsstiller med Hensyn til den sidstnævnte Paragraph nævner Maximum af de foreskrevne Straffe, nemlig Bøder paa 50 Rd. og simpelt Fængsel, er det dog ingenlunde rimeligt, at disse højere Straffe nogenstunde skulle komme til Anvendelse paa Forhold som de af ham stildrede. Der er ogsaa sat et Minimum af Bøder, saaledes at disse kunne gaae meget betydeligt ned, og naar der her skal blive Tale om Anvendelse af en Bøde, vilde det være det allermindste Bødeløb, som vilde blive idømt, medens det overhovedet vil være overordentlig tvivlsomt, om Noget vilde fremkalde Tiltale for et saa ringe Resultats Skyld. Endringsforslaget har derimod den Mangel, at det ikke er bestemt, idet det er vanskeligt at sige, hvad der er betydeligere, og hvad der er mindre betydelige Dele af Træet. Jeg er heller ikke aldeles sikker paa, at der er Grund til at opgive den hele i Lovudkastet foreslaaede Regel og at betragte Skovthyveri paa anden Maade end andet Thyveri. De ærede Medlemmer vide, at der nu bestaaer den Betsynderlighed, at den, som stjæler et eneste Stykke Favnbrænde, om det end staaer i Stoven, bliver straffet som for almindeligt Thyveri, medens dette ikke er Tilfældet med den, der sælger et heelt Træ og fører det hjem. Det er en besynderlig Tilstand, som jeg ikke troer der er Råde til at bibeholde. Af disse Grunde og af dem, der ere anførte af Commissionen, maa jeg fraraade at vedtage Endringsforslagene under Nr. 104 og 105. — Forslaget under Nr. 106 stemmer — som af Ordføreren for Forslagsstillerne bemærket —, paa en ganske uvæsentlig Redactionsændring nær, ganske med den tidligere af Commissionen foreslaaede Paragraph. Det er en Selsølg, at jeg ikke kan have No-

get at erindre mod denne Affattelse, og saavidt man kan see af Forhandlingerne andetsteds, hidrører den Forandring, som er foretaget der, heller ikke fra noget afvigende Princip. Den er i det Væsentlige betegnet som en Redactionsændring; men som saadan kan jeg ganske vist ikke betragte den som heldig. Jeg troer, at Paragraphen bliver mere tydelig og klar og mere slutter sig til den nuværende Udvikling, naar den affattes paa den i Endringsforslaget under Nr. 106 foreslaaede Maade. — Derimod kan jeg ikke gaae ind paa Forslaget under Nr. 107, som er stillet af et andet æret Medlem. Det er ganske vist, at en lignende Bestemmelse, eller i alt Fald en Forordning paa en Sum, findes i fremmede Lovgivelser, men hos os er dette noget Nyt og Ubekendt. Det blev af den ærede Forslagsstiller bemærket, at Summen var vilkaarligt valgt af den Grund, at der ikke kunde trækkes nogen rationel Grændse, hvorimod der altid maatte findes nogen Vilkaarlighed Sted; men man kan da komme til det besynderlige Tilfælde, at en Værdiforskiel af 8 R. kan medføre, at Straffen bliver den sædvanlige Tyvstraf istedetfor Bøder eller simpelt Fængsel. Dette vil paa den anden Side have Indflydelse paa Vurderingen af de forskellige Ting, der ere Gjenstand for Thyverier, og det vil desuden bevirke, at Thyverier eller Rapsverier — som jeg hellere vil kalde det — af selsomme Character ikke ville blive belagte med samme Straf, skjøndt de ere af samme Bestaaffenhed, naar der kun er en ringe Forskiel i Værdien af det Stjaalne; jeg maa derfor ansee det for betænkeligt at komme ind paa denne Vej. Jeg troer, at vi netop, naar vi vedtage Forslaget under Nr. 106, ere paa gode Veie til at tillægge Værdien den Indflydelse, den bør have paa at unddrage enkelte Hantlinger fra den almindelige Thyveristraf. — Det vil vistnok være betænkeligt at tilføie saa vage Bestemmelser som dem, der findes i Forslaget under Nr. 108, til Paragraphen om Brugstyveri. Om en Ting er tagen i Besiddelse for at afhjælpe en øieblikkelig Forlegenhed, vil vistnok i de fleste Tilfælde være særdeles vanskeligt at afgjøre; men jeg troer, at de Tilfælde, som den ærede Forslagsstiller berørte, ere af den Bestaaffenhed, at Ingen vil